

[Arentoft.]

punkt og jeg. Under mødet sagde den daværende udenrigsminister bl. a., at præsidiet endnu ikke havde afklaret, hvorvidt andre skulle med, når vi ikke ville have en plads. Så fik udenrigsministeren skubbet et brev over, læste det hurtigt igennem og konstaterede, at afgørelsen var lagt over til udenrigsministeren, hvorefter udenrigsminister Guldberg på stedet traf sin beslutning og sagde: så skal der ingen andre med. Det er sådanne ting, vi har i baghovedet.

Det var den ene ting, der kaldte mig herop. Den anden var udenrigsministerens lidt venlige og, jeg vil også sige lidt diplomatiske bemærkning til vores ordfører og til hr. Glistrup under forhandlingerne. Jeg har fulgt forhandlingerne her meget nøje, og jeg har også fulgt udenrigsministeren og konstateret, at under såvel socialdemokratiets ordførers som venstres ordførers indlæg var udenrigsministeren i ivrig samtale med statsministeren, og under ordføreren for forslagsstillernes tale nu var udenrigsministeren travlt optaget af en samtale.

Formanden:

Det vedrører ikke denne sag.

Arentoft (FP):

Jeg vil håbe, at der ikke dermed skal skabes præcedens for, at man ikke kan henvende sig til en ordfører, som er bundet af ordførerbordet.

Formanden:

Når jeg påtalte dette, er det, fordi man under førstebehandlingen skal drøfte de forslag, der er til behandling, og det lægger jeg vægt på i alle forhold. (*Bemærkning af Arentoft*)... Der var ikke tale om andre bemærkninger fra udenrigsministeren, end der er normalt her i salen, også fra andre partier.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Hr. Glensgård sagde, at han beklagede det, jeg havde sagt om fremskridtspartiets syn på internationalt samarbejde, og udtalte sig samtidig om tolkeproblemer. Da fortrykket vil vise, at jeg ikke sagde et ord om det pågældende emne, er det altså et af de områder, hvor en tolk ikke hjælper, fordi jeg udtrykte mig på dansk.

Så vil jeg i øvrigt sige, når hr. Jørgen Junior anfører, at vi har sagt, vi fandt det uheldigt fra regeringens side, hvis der ikke var parlamentarikere med, at det er jo ikke udtryk for, at det ikke må være folketinget og folketinget alene, der afgør denne sag. Vi kan ønske fra regeringens side, vi kan henvende os til folketinget alene, der afgør det.

At fremskridtspartiet ønsker, at fremtidige internationale delegationer alene skal være på embedsmandsniveau, tager jeg som udtryk for en tillid til udenrigsministeriets embedsmænd, som jeg er glad for. Man kan overraskes lidt over, at den kommer fra netop det parti, men det glæder mig kun, at man har den tillid til skrivebordsarbejdet — jeg har den også.

Glensgård (FP):

Jeg tror heller ikke, en tolk kan hjælpe, men måske en speciallæge.

Til udenrigsministeren vil jeg gerne sige, at det, der var tale om her, var spørgsmålet om, at udenrigsministeren nævnte, at vi havde et negativt syn på internationalt samarbejde... (*Udenrigsministeren [K. B. Andersen]: Nej, ikke med et ord!*).

Formanden:

Ingen afbrydelser.

Glensgård (FP):

Nu begynder vi at diskutere, kan jeg forstå; det er måske tilladt for udenrigsministeren, men ikke for os andre... .

Formanden:

Jeg ønsker ikke indblanding i formandens afgørelse. Jeg sagde udtrykkelig: ingen afbrydelser.

Glensgård (FP):

Vi kan ikke acceptere, at ministeren vil forsøge at skyde os noget i skoene om vores syn på internationalt samarbejde. Det er absolut positivt, men vi vil bare gerne have lov til selv at tage stilling til, hvornår og hvor mange medlemmer vi ønsker at sende til de forskellige delegationer.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Junior) (FP):

Nu skal jeg nok afslutte denne hyggelige